

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 24C/66/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1110231830
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Kresl
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2018:1110231830.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I, sudkyňou JUDr. Evou Kresl, v spore žalobcu: U. V., O.. XX.XX.XXXX, Z. V. X. X, Y. G., zastúpeného: JUDr. Richard Dantsits, Suchohradská 8, Bratislava, proti žalovanej: Slovenská republika zastúpená Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky, Štúrova 2, Bratislava, o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím vo výške 5.364,99 eur, takto

rozhodol:

Súd konanie v časti o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 5.364,99 eur od 08.05.2010 do zaplatenia zastavuje.

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 5.264,99 eur a to do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd žalobu zamietá.

Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 15.07.2010, doručenou Okresnému súdu Bratislava I dňa 19.07.2010, domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 5.364,99 eur ako aj náhrady trov konania titulom náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z.z.“).

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 26.08.2009 bolo voči nemu vznesené obvinenie pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, proti ktorému podal sťažnosť dňa 27.08.2009, ktorá bola Uznesením Okresnej prokuratúry Bratislava I zo dňa 09.09.2009 č.k. 1Pv/616/09-7 zamietnutá. Dňa 01.10.2009 žalobca podal Sťažnosť na postup prokuratorky na Generálnu prokuratúru SR, ktorá bola vyhodnotená ako návrh na zrušenie právoplatného uznesenia v prípravnom konaní - uznesenia o vznesení obvinenia. Dňa 23.11.2009 Generálna prokuratúra SR vydala uznesenie č.k. IVPz123/09-9, ktorým bolo konštatované porušenie zákona a bolo zrušené uznesenie námestníčky Okresnej prokuratúry BA I zo dňa 09.09.2009 č.k. 1Pv/616/09-7 a uznesenie vyšetrovateľa o vznesení obvinenia zo dňa 26.08.2009 sp. zn. ORP-1056/1-OVK-B1-2009. Kvôli vzneseniu obvinenia prišlo medzi žalobcom a jeho vtedajším zamestnávateľom, spoločnosťou M43, s.r.o. k rozviazaniu pracovného pomeru ku dňu 21.09.2009. Žalobca si uplatnil náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. z dôvodu trestného stíhania, ktorá mu vznikla v súvislosti s nezákonným rozhodnutím, pretože v jeho prípade prišlo k vydaniu rozhodnutia, ktoré bolo následne zrušené pre nezákonnosť, a to uznesením Generálnej prokuratúry SR. Škoda mu vznikla tým, že zamestnávateľ s ním z dôvodu trestného stíhania skončil pracovný pomer v spoločnosti, kde pracoval ako zamestnanec bezpečnostnej služby, pretože ho nemohol ďalej zamestnávať, keďže z dôvodu trestného stíhania prestal spĺňať podmienku spoľahlivosti,

ktorá je nevyhnutná pre zamestnanie v bezpečnostnej službe. Škodu ako stratu na zárobku si žalobca vyčíslil na sumu 3.120,- eur, konkrétne za mesiace október 2009 až január 2010 vo výške 780,- eur mesačne, t. j. do dňa, kedy sa žalobcovi vzhľadom na zrušenie nezákonného rozhodnutia Generálnou prokuratúrou SR podarilo opäť zamestnať (od 01.02.2010) u iného prevádzkovateľa bezpečnostných služieb. V danom období bol žalobca evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie a hľadal si prácu. Žalobca si uplatnil aj nemajetkovú ujmu vo výške 2.144,99 eur, s poukazom na § 17 ods. 4 vo výške priemernej nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve SR za predchádzajúci rok a to za každý mesiac vedeného trestného stíhania (september 2009 a október 2009) vo výške 723,03 eur mesačne a za obdobie od 26.08.2009 (odo dňa vydania uznesenia o vznesení obvinenia) do 31.08.2009 vo výške 144,61 eur a za obdobie od 01.11.2009 do 23.11.2009 (dňa vydania uznesenia GP SR) vo výške 554,32 eur. Ďalej si uplatnil aj náhradu trov konania vo výške 100,- eur ako trovy právneho zastúpenia v trestnom konaní, pretože 100,- eur vyplatil advokátovi JUDr. U. N.. Dňa 03.05.2010 si žalobca podal Žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody na Generálnu prokuratúru SR, ktorá bola však vyhodnotená ako nedôvodná a žalobcovi nebola náhrada škody uhradená ani v časti. Žalobca si uplatnil vzhľadom k uvedenému sumu vo výške 5.364,99 eur ako náhradu škody spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 08.05.2010, pretože Žiadosť o predbežné prerokovanie bola na GP SR doručená dňa 07.05.2010, žalovaný sa teda do omeškania s plnením dostal dňa 08.05.2010.

3. Žalovaná v písomnom vyjadrení k žalobe doručenom súdu dňa 13.10.2010 uviedla, že žalobcom uplatnený nárok na náhradu škody neuznáva, pretože vznesenie obvinenia nie je rozhodnutím o tom, či táto osoba trestný čin spáchala, vyjadruje iba vyšší stupeň pravdepodobnosti, že konkrétna osoba je páchatelom skutku, nie je to však konečný a hodnoverný záver. Poukázala na rozhodnutie vyšetrovateľa PZ, ktorý uznesením ČVS: ORP-1056/1-OVK-B1-2009 z 31.05.2010 podľa § 214 ods. 1 Trestného poriadku postúpil vec na prejednanie Obvodnému úradu Bratislava. Žalobca ukončil pracovný pomer dohodou, hoci v žalobe uviedol, že to bolo z dôvodu trestného stíhania. Preto žalobu navrhuje zamietnuť.

4. Žalobca na pojednávaní dňa 19.11.2012 žiadal, aby súd pripustil zmenu v označení žalovanej a to namiesto Generálnej prokuratúry SR označil za zástupcu Slovenskej republiky Ministerstvo vnútra. Následne dňa 24.02.2014 doručil súdu návrh - Zmena označenia zastupujúceho subjektu na strane žalovaného a rozšírenie zemanu petitu, ktorý odôvodnil tak, že ako zastupujúci subjekt na strane žalovaného označuje Ministerstvo vnútra SR, pretože škodu nezákonným rozhodnutím mu spôsobil orgán Policajného zboru. Zároveň rozšíril svoj návrh o sumu 13.879,08 eur, čo predstavuje rozdiel medzi príjmom, ktorý žalobca poberal v čase obvinenia a príjmom, ktorý dostal v novom zamestnaní, násobený 36 mesiacmi (36 x 385,53 eur). Náhradu škody voči žalovanému teda požaduje vo výške 19.244,07 eur. Zároveň upustil od úrokov z omeškania, pretože žalovaný sa nemohol dostať do omeškania, keďže ho súd ešte k žiadnej sume právoplatne nezaviazal.

5. Uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 18.11.2014 č.k. 24C/66/2010-61 súd pripustil zmenu označenia žalovaného tak, že žalovaným je Slovenská republika - Ministerstvo vnútra SR a zároveň pripustil zmenu petitu tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 19.244,07 eur z titulu náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím ako aj všetky trovy konania a to v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 31.12.2014.

6. Žalovaný vo svojich písomných vyjadreniach uviedol, že po tom, ako generálny prokurátor vyslovil, že uznesenie námestníčky okresnej prokuratúry ako aj konaním, ktoré jeho rozhodnutiu predchádzalo, bol porušený zákon a tieto uznesenia boli zrušené a bolo prikázané vyšetrovateľovi, aby o veci znovu konal a rozhodol, vyšetrovateľ dňa 24.03.2010 opätovne vzniesol žalobcovi obvinenie za ten istý skutok, proti ktorému žalobca podal sťažnosť, na základe ktorej prokurátor uznesenie o vznesení obvinenia zrušil a následne vyšetrovateľ dňa 31.05.2010 postúpil vec na prejednanie na priestupok na Obvodný úrad Bratislava. Žalovaný Ministerstvo vnútra namietal, že na konanie je podľa § 4 ods. 1 písm. m) zákona č. 514/2003 Z.z. príslušný orgán, na ktorom bola podaná žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a keďže túto žiadosť žalobca podal na Generálnu prokuratúru SR, vo veci sa má konať s Generálnou prokuratúrou SR ako príslušným orgánom, ktorý vo veci začal konať ako prvý. K náhrade majetkovej ujmy žalobcu poukázal na to, že pracovný pomer skončil žalobca dohodou a nie výpoveďou, pričom zamestnávateľ mal možnosť v takomto prípade previesť svojho zamestnanca na inú prácu, kde sa nevyžaduje splnenie podmienky spoľahlivosti. Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody je preukázanie porušenia právnej povinnosti, vzniku škody a príčinnej súvislosti

medzi konaním alebo opomenutím (porušenie právnej povinnosti) a následkom (vznikom škody), pričom dôkazné bremeno je na žalobcovi, ktorý však splnenie uvedených podmienok nepreukázal, pretože neprišlo k reálnemu zmenšeniu žalobcovho už existujúceho majetku ako ani k porušeniu zákonnej povinnosti zo strany žalovaného. K nemajetkovej ujme uviedol, že žalobca nepreukázal skutočnosti svedčiace o znížení dôstojnosti alebo vážnosti v spoločnosti v značnej miere a teda neunesol dôkazné bremeno. K rozšírenému návrhu v sume o 13.879,08 eur uviedol, že tento nebol predbežne prerokovaný, čím nebola splnená podmienka podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. Žalobu žiadal zamietnuť v celom rozsahu.

7. Uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 17.12.2015 č.k. 24C/66/2010-79 súd rozhodol, že bude v konaní pokračovať s účastníkom konania na strane žalovaného Slovenská republika zastúpená Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 30.12.2015.

8. Žalovaná vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 27.10.2017 uviedla, že v žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody sa žalobca domáhal náhrady škody v sume 5.364,99 eur, počas súdneho konania rozšíril svoj nárok o sumu 13.879,08 eur a to podaním zo dňa 21.02.2014. Tento nárok však nebol predbežne prerokovaný, tak, ako to vyžaduje § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. druhá veta, podľa ktorej pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Táto druhá veta citovaného ustanovenia § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. bola doplnená s účinnosťou od 01.01.2013 zákonom č. 514/2012, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 514/2003 Z.z., pričom tento zákon č. 412/2012 Z.z. neobsahuje prechodné a záverečné ustanovenia. Z tohto dôvodu je nárok žalobcu v rozsahu 13.879,08 eur v rozpore s § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z., preto mu ho nemožno priznať. K uplatnenej sume 3.120,- eur predstavujúcej stratu na zárobku zdôraznila, že v Dohode o skončení pracovného pomeru neboli uvedené dôvody skončenia. Ak by dôvodom malo byť, ako žalobca tvrdí, jeho trestné stíhanie, zamestnávateľ podľa § 63 ods. 1 písm. d) zákona č. 311/2001 Z.z. Zákonník práce je to dôvod na výpoveď zo strany zamestnávateľa, pretože zamestnanec prestal spĺňať predpoklady ustanovené právnymi predpismi na výkon dohodnutej práce, avšak podľa § 63 ods. 2 Zákonníka práce môže dať v takomto prípade zamestnávateľ výpoveď zamestnancovi iba vtedy, ak nemal možnosť zamestnanca ďalej zamestnávať a to ani na kratší pracovný čas alebo ak zamestnanec nebol ochotný prejsť na inú pre neho vhodnú prácu, ktorú mu zamestnávateľ ponúkol. Pri skončení pracovného pomeru výpoveďou platí výpovedná doba najmenej dva mesiace, ktorá začína plynúť od prvého dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po doručení výpovede a skončí uplynutím posledného dňa príslušného kalendárneho mesiaca. To znamená, že žalobca sa sám pripravil o mzdu za obdobie do uplynutia výpovednej doby. Vznik nemajetkovej ujmy žalobca v konaní žiadnym spôsobom nepreukázal, preto ho žalovaná považuje za nepreukázaný a nedôvodný. Rovnako žalobca nepreukázal, že by v trestnom konaní bol zastúpený advokátom, preto jeho nárok na náhradu trov právneho zastúpenia nie je dôvodný.

9. Podľa § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení účinnom od 01.07.2016 (ďalej len „CSP“), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

10. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

11. Podľa § 297 CSP súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie.

12. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom právny zástupca žalobcu uviedol, že zákon o SBS je lex specialis k zákonníku práce, tým, že žalobca bol trestne stíhaný, prestal spĺňať podmienku spoľahlivosti podľa § 14 zákona č. 473/2005 Z.z. a z tohto dôvodu mu bývalý zamestnávateľ džentlmensky ponúkol dohodu o skončení pracovného pomeru, aby mu nemusel dať výpoveď, pretože inak by si prácu nenašiel. Podľa § 48 ods. 1 písm. d) zákona č. 473/2005 Z.z. o SBS fyzickú ochranu alebo pátranie môže vykonávať len osoba, ktorá je spoľahlivá podľa § 14 citovaného zákona a za spoľahlivú osobu sa nepovažuje ten, kto je trestne stíhaný za úmyselný trestný čin. Žalobca teda nemohol ďalej vykonávať prácu u zamestnávateľa ako strážnik v SBS. Dávky žalobca nepoberal, pretože nebol tri roky zamestnaný, preto na ne nemal nárok. Náhradu škody si žalobca uplatňuje titulom uznesenia o vznesení obvinenia zo dňa 26.08.2009, to je prvé rozhodnutie a tam bola aj zamietnutá sťažnosť. Žiadal zaviazat

žalovanú na zaplatenie sumy 19.244,07 eur, s tým, že súhlasí, aby bola žalovanej poskytnutá lehota na plnenie aspoň 10 dní.

13. Žalobca v konaní pred súdom uviedol, že keďže mu bolo vznesené obvinenie zo sexuálneho vydierania so zbraňou, zamestnávateľ s ním musel skončiť pracovný pomer, pretože podľa zákona o SBS tu prezumpcia nevinoty neplatí. Zamestnávateľ mu vyšiel v ústrety a pracovný pomer skončil s ním skončil dohodou. Trovy právneho zastúpenia vo výške 100,- eur zaplatil JUDr. M. F., aby ho zastupovala v trestnom konaní, ale keďže žiadala ďalšie peniaze, prestala ho zastupovať. M. F. pracovala v tom čase ako advokátka v kancelárii L.. N., bolo to za konzultáciu. Aktívne si hľadal prácu, oslovil vyše 60 spoločností, avšak bezúspešne. S družkou mali vtedy prenajatý byt, z ktorého sa museli po štyroch mesiacoch vysťahovať, pretože nemali na nájom. Družka sa v dôsledku jeho trestného stíhania zrušila a bola tri mesiace PN. V bankách sa dostal na čiernu listinu, pretože nemal z čoho splácať úvery, musel si požičiavať peniaze od nebankoviek, čím následne musel vyše 6.000,- eur vrátiť a museli sa nasťahovať späť k rodičom, všetci to zle znášali. Potom si našiel prácu, avšak zarábala 300,- eur menej ako predtým. Nároku si len to, o čo prišiel a čo stratil. Jeho meno bolo očiernené.

14. Poverený zástupca žalovanej sa v konaní pred súdom pridržiaval svojich písomných vyjadrení, žalobu považoval za neodôvodnenú a žiadal ju zamietnuť. Medzi žalobcom a jeho bývalým zamestnávateľom bol pracovnoprávny vzťah, ktorý sa spravuje Zákonníkom práce a preto ak žalobca prestal spĺňať predpoklady, prichádzalo do úvahy aplikácia § 63 ods. 1 písm. d) zákonníka práce. Uplatňovaný nárok na ušlú mzdu preto nevznikol žalobcovi v príčinnej súvislosti s trestným stíhaním žalobcu. Poukázal, že trestné stíhanie bolo vedené od 26.08.2009 do 23.11.2009, kedy bolo uznesenie o vznesení obvinenia zrušené. Žalobca prišiel o prácu dňa 21.09.2009, teda ide len o dva mesiace, počas ktorých bol stíhaný. Z kópie pokladničného dokladu o prijatí 100,- eur za právne zastupovanie v trestnom konaní nevyplýva, kto sumu prijal, je tam len rukou napísaný L.. N. a nie M. F., s tým, že vo vyšetrovacom spise nie je žiadne plnomocenstvo na zastupovanie žalobcu v trestnom konaní. Žalobca nepreukázal ani nárok na nemajetkovú ujmu.

15. Podľa § 219 ods. 1 CSP, rozsudok súd vyhlasuje vždy verejne a v mene Slovenskej republiky. Pritom uvedie výrok rozsudku spolu s odôvodnením a poučením o odvolaní a o možnosti exekúcie.

16. Súd rozhodol na základe predložených listinných dôkazov, najmä žaloby, uznesenia GP SR z 23.11.2009 č.k. IV Pz/123/09-9, potvrdenie zo spoločnosti M43, s.r.o. z 05.03.2010, prehľadu oslovených spoločností ev. č. 614/10, rozhodnutia ÚPSVaR z 29.09.2009 č. 14954/2009, čestného prehlásenia žalobcu, pracovnej zmluvy zo dňa 28.01.2010, pracovnej zmluvy zo dňa 01.03.2009, dodatku č. 1 k pracovnej zmluve z 01.06.2009, pokladničného dokladu z 15.09.2009, žiadosti o predbežné prerokovanie nároku z 27.05.2010, odpovede žiadosti o náhradu škody z 10.05.2010, uznesenia OS BA I z 18.11.2014, uznesenia OS BA I z 17.12.2015, odpovede z Okresného úradu BA z 10.10.2017, Záznamu o odložení veci z 26.10.2010, dohody o skončení pracovného pomeru zo 17.09.2009, ako aj písomných a ústnych vyjadrení právneho zástupcu žalobcu, žalobcu a povereného zástupcu žalovaného; z ktorých zistil nasledovný skutkový a právny stav:

17. Dňa 26.08.2009 bolo žalobcovi vznesené obvinenie pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, proti ktorému podal sťažnosť dňa 27.08.2009, ktorá bola Uznesením Okresnej prokuratúry Bratislava I zo dňa 09.09.2009 č.k. 1Pv/616/09-7 zamietnutá. Dňa 01.10.2009 žalobca podal sťažnosť na postup prokuratorky na Generálnu prokuratúru SR, ktorá bola vyhodnotená ako návrh na zrušenie právoplatného uznesenia v prípravnom konaní - uznesenia o vznesení obvinenia. Dňa 23.11.2009 Generálna prokuratúra SR vydala uznesenie č.k. IV Pz123/09-9, ktorým bolo konštatované porušenie zákona a bolo zrušené uznesenie námestníčky Okresnej prokuratúry BA I zo dňa 09.09.2009 č.k. 1Pv/616/09-7 a uznesenie vyšetrovateľa o vznesení obvinenia zo dňa 26.08.2009 sp. zn. ORP-1056/1-OVK-B1-2009. Žalobca bol na základe pracovnej zmluvy zo dňa 01.03.2009 zamestnaný v spoločnosti M43, s.r.o. ako strážnik strážnej služby, náplňou jeho práce podľa pracovnej zmluvy bola aj ochrana osôb v stráženom objekte, jeho mesačný príjem bol na základe Dodatku č. 1 k pracovnej zmluve zo dňa 01.06.2009 vo výške 780,- eur. Kvôli žalobcovmu vzneseniu obvinenia prišlo medzi jeho vtedajším zamestnávateľom, spoločnosťou M43, s.r.o. a žalobcom k rozviazaniu pracovného pomeru ku dňu 21.09.2009. Spoločnosť M43, s.r.o. vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 05.03.2010 výslovne uviedla, že dôvodom skončenia pracovného pomeru so žalobcom bolo jeho trestné stíhanie. Žalobca bol od 29.09.2009 evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, čo potvrdzuje

Rozhodnutie ÚPSVaR zo dňa 29.09.2009 č.k. 14954/2009. Nárok na dávky v nezamestnanosti žalobca nemal, pretože pred pracovným pomerom v spoločnosti M43, s.r.o. nebol zamestnaný asi tri roky. Od 01.02.2010 bol žalobca zamestnaný na základe pracovnej zmluvy zo dňa 28.01.2010 v spoločnosti A-Team system, a.s. ako pracovník fyzickej ochrany - strážnik, mzda bola dohodnutá vo výške 2,04 eur na hodinu. V súvislosti s trestným stíhaním žalobca zaplatil L.. N. resp. M. F., ktorá u JUDr. N. pracovala, sumu 100,- eur za trovy právneho zastupovania v trestnom konaní, a to dňa 15.09.2009. Dňa 03.05.2010 si žalobca podal Žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody na Generálnu prokuratúru SR. Žalovaný listom zo dňa 27.05.2010 žalobcovi oznámila, že jeho žiadosť na náhradu škody považuje za nedôvodnú a túto odmieta. Žalobcovi nebola náhrada škody uhradená ani v časti. Preto si žalobca uplatnil náhradu škody súdnou cestou a to podľa zákona č. 514/2003 Z.z., z dôvodu jeho trestného stíhania, ktorá mu vznikla v súvislosti s nezákonným rozhodnutím, pretože v jeho prípade prišlo k vydaniu rozhodnutia, ktoré bolo následne zrušené pre nezákonnosť a to uznesením Generálnej prokuratúry SR. Výšku vzniknutej škody vyčíslil a odôvodnil tak, že škoda mu vznikla tým, že zamestnávateľ s ním z dôvodu trestného stíhania skončil pracovný pomer v spoločnosti, kde pracoval ako zamestnanec bezpečnostnej služby, pretože ho nemohol ďalej zamestnávať, keďže z dôvodu trestného stíhania prestal spĺňať podmienku spoľahlivosti, ktorá je nevyhnutná pre zamestnanie v bezpečnostnej službe. Škodu ako stratu na zárobku si žalobca vyčíslil na sumu 3.120,- eur, konkrétne za mesiace október 2009 až január 2010 vo výške 780,- eur mesačne, t. j. do dňa, kedy sa žalobcovi vzhľadom na zrušenie nezákonného rozhodnutia Generálnou prokuratúrou SR podarilo opäť zamestnať (od 01.02.2010) u iného prevádzkovateľa bezpečnostných služieb. V danom období bol žalobca evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie a hľadal si prácu, oslovil vyše 60 spoločností, čo potvrdzuje aj zoznam oslovených spoločností ev. č. 614/10. Žalobca si uplatnil aj nemajetkovú ujmu vo výške 2.144,99 eur, s poukazom na § 17 ods. 4 vo výške priemernej nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve SR za predchádzajúci rok a to za každý mesiac vedeného trestného stíhania (september 2009 a október 2009) vo výške 723,03 eur mesačne a za obdobie od 26.08.2009 (odo dňa vydania uznesenia o vznesení obvinenia) do 31.08.2009 vo výške 144,61 eur a za obdobie od 01.11.2009 do 23.11.2009 (dňa vydania uznesenia GP SR) vo výške 554,32 eur. Ďalej si uplatnil aj náhradu trov konania vo výške 100,- eur ako trovy právneho zastúpenia v trestnom konaní, ktoré zaplatil advokátovi JUDr. U. N.. Žalobca si uplatnil žaobou sumu vo výške 5.364,99 eur ako náhradu škody spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 08.05.2010, následne svoj nárok v priebehu súdneho konania rozšíril o sumu 13.879,08 eur, teda žiadal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu vo výške 19.244,07 eur titulom náhrady škody spôsobenej mu nezákonným rozhodnutím.

18. Podľa ustanovenia § 1 zákona č. 514/2003Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov tento zákon upravuje

- a) zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci,
- b) zodpovednosť obce a vyššieho územného celku (ďalej len „územná samospráva“) za škodu spôsobenú orgánmi územnej samosprávy pri výkone samosprávy,
- c) predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a právo na regresnú náhradu.

19. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

20. Podľa ustanovenia § 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

21. Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. b) zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo vnútra SR, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru a prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru alebo povereného príslušníka

Policajného zboru a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu alebo vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora.

22. Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. b) zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

23. Podľa ustanovenia § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

24. Podľa ustanovenia § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

25. Podľa ustanovenia § 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

26. Podľa ustanovenia § 6 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov ak bola škoda spôsobená nezákonným rozhodnutím, ktoré je vykonateľné bez ohľadu na právoplatnosť, možno nárok na náhradu škody uplatniť aj vtedy, ak nezákonné rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené na základe riadneho opravného prostriedku. Ak bolo vykonateľné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, možno nárok uplatniť aj vtedy, ak bolo zrušené pre nezákonnosť príslušným orgánom.

27. Podľa ustanovenia § 8 ods. 6 písm. a) zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov právo na náhradu škody nevznikne, ak si osoba uloženie trestu, ochranného opatrenia alebo väzbu zavinila sama.

28. Podľa ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

29. Podľa ustanovenia § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný.

30. Podľa ustanovenia § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak

31. Podľa ustanovenia § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím

alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

32. Podľa ustanovenia § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom živote.

33. Podľa ustanovenia § 17 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov. Výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu.

34. Podľa ustanovenia § 18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov náhrada škody zahŕňa aj náhradu trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí alebo inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

35. Podľa ustanovenia § 18 ods. 3 veta prvá zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia vo výške ustanovenej osobitným predpisom.

36. Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Vykonávacím predpisom je nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len nariadenie č. 87/1995 Z.z.).

37. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom k dátumu vzniku omeškania, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

38. Podľa ustanovenia § 13 ods. 1 písm. a) zákona č. 473/2005 Z.z. o poskytovaní služieb v oblasti súkromnej bezpečnosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov za bezúhonnú osobu sa na účely tohto zákona okrem osoby, na ktorú sa hľadí, akoby nebola odsúdená, nepovažuje ten, kto bol právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin.

39. Podľa ustanovenia § 14 ods. 1 písm. d) zákona č. 473/2005 Z.z. o poskytovaní služieb v oblasti súkromnej bezpečnosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov za spoľahlivú osobu sa na účely zákona nepovažuje ten, kto je trestne stíhaný za trestný čin uvedený v § 13 ods. 1 písm. a).

40. Podľa ustanovenia § 44 ods. 1 písm. a) zákona č. 473/2005 Z.z. o poskytovaní služieb v oblasti súkromnej bezpečnosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov prevádzkovateľ môže zamestnávať len osobu, ktorá je bezúhonná podľa § 13 a spoľahlivá podľa § 14 a spĺňa ďalšie podmienky, ak ich tento zákon vyžaduje.

41. Podľa ustanovenia § 48 ods. 1 písm. d) zákona č. 473/2005 Z.z. o poskytovaní služieb v oblasti súkromnej bezpečnosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov fyzickú ochranu alebo pátranie môže vykonávať len osoba, ktorá je spoľahlivá podľa § 14.

42. Žalobca podaním zo dňa 21.02.2014, doručeným súdu dňa 24.02.2014, žiadal konanie v časti návrhu o úrokoch z omeškania, pôvodne uplatnených vo výške 9% ročne zo sumy 5.364,99 eur od 08.05.2010

do zaplataenia zastaviť. Súd o žalobcovom čiastočnom späťvzatií žaloby rozhodol podľa § 145 ods. 2 CSP v rozhodnutí vo veci samej a to tak, že konanie v časti o zaplataenie úrokov z omeškania vo výške 13% ročne zo sumy 5.364,99 eur od 08.05.2010 do zaplataenia zastavil, tak, ako je uvedené v prvom výroku enunciatú rozsudku. Predmetom konania tak zostala istina v časti o zaplataenie sumy 19.244,07 eur.

43. Súd, na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov, dospel k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná.

44. V konaní nebolo sporné, že žalobcovi bolo dňa 26.08.2009 Uznesením OR PZ, Úradu justičnej a kriminálnej polície, sp. zn. ORP-1056/1-OVK-B1-2009 vznesené obvinenie pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, proti ktorému podal sťažnosť dňa 27.08.2009, ktorá bola Uznesením Okresnej prokuratúry Bratislava I zo dňa 09.09.2009 č.k. 1Pv/616/09-7 zamietnutá. Sporným nebola ani skutočnosť, že dňa 01.10.2009 žalobca podal Sťažnosť na postup prokuratorky na Generálnu prokuratúru SR, ktorá bola vyhodnotená ako návrh na zrušenie právoplatného uznesenia v prípravnom konaní - uznesenia o vznesení obvinenia. Dňa 23.11.2009 Generálna prokuratúra SR vydala uznesenie č.k. IV Pz123/09-9, ktorým bolo konštatované porušenie zákona a bolo zrušené uznesenie námestníčky Okresnej prokuratúry BA I zo dňa 09.09.2009 č.k. 1Pv/616/09-7 a uznesenie vyšetrovateľa o vznesení obvinenia zo dňa 26.08.2009 sp. zn. ORP-1056/1-OVK-B1-2009. Sporným v konaní bolo, či žalobca z uvedeného dôvodu má nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím a ak áno, v akej výške.

45. Súd pri posudzovaní nároku žalobcu vychádzal predovšetkým zo zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Podľa tohto zákona štát zodpovedá za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím, nezákonným zadržaním, zatknutím alebo iným obmedzením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo o väzbe alebo nesprávnym úradným postupom, pričom tejto zodpovednosti sa štát nemôže zbaviť.

46. Podľa ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z. pri zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím ide o objektívnu zodpovednosť štátu za škodu a to pri splnení troch podmienok, ktorými sú - nezákonné rozhodnutie alebo nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci, existencia škody ako majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch a príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím, pričom tieto tri podmienky musia byť splnené kumulatívne.

47. Prvou a základnou podmienkou podľa § 6 citovaného zákona je teda existencia právoplatného alebo bez ohľadu na právoplatnosť vykonateľného rozhodnutia, ktoré bolo ako nezákonné zrušené alebo zmenené.

48. V prípade žalobcu bolo v konaní jasne preukázané, že voči nemu bolo vznesené obvinenie uznesením vyšetrovateľa OR PZ ČVS: ORP-1056/1-OVK-B1-2009 z 26.08.2009, proti ktorému podal sťažnosť, ktorá bola uznesením okresnej prokuratúry č.k. 1Pv/616/09-7 zamietnutá, pričom obe tieto rozhodnutia boli následne uznesením Generálnej prokuratúry SR zo dňa 23.11.2009 č.k. IV Pz123/09-9 zrušené a bolo v nich výslovne skonštatované, že právoplatným uznesením prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava I č.k. 1Pv/616/09-7 z 09.09.2009 a v konaní, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon v ustanovení § 2 ods. 1, ods. 10, ods. 12, § 193 ods. 1 písm. c), § 206 ods. 1 Trestného poriadku a v ustanovení § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona v neprospech obvineného U. V. (žalobcu). Z tohto dôvodu sa uvedené uznesenia zrušili ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo, stratili podklad a vyšetrovateľovi bolo prikázané, aby vo veci znovu konal a rozhodol. Uvedenom rozhodnutím Generálnej prokuratúry bolo skonštatované, že vyšetrovateľ v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie nedostatočne zistil skutkový stav veci a vyhodnotením zabezpečených dôkazov výlučne v neprospech obvineného U. V. dospel k predčasnému záveru o existencii zákonných podmienok pre vznesenie obvinenia žalobcovi za zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona. Aj keď sa pre vznesenie obvinenia nevyžaduje istota, že trestný čin spáchala určitá osoba, zistené skutočnosti musia takýto záver s dostatočnou mierou pravdepodobnosti odôvodňovať a musí sa brať na zreteľ, že s trestným stíhaním je spojený celý rad vážnych legálnych obmedzení, ktorým sa obvinený musí podriaďovať. Rovnako prokurátor, ktorý zamietol sťažnosť obvineného proti vzneseniu obvinenia ako nedôvodnú, nerešpektoval zákonné kritériá pre vznesenie obvinenia. Z uvedených dôvodov bol podstatným spôsobom porušený zákon.

49. Z uvedeného je zrejmé, že v súlade s ustanovením § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. žalobcovi vznikol nárok na náhradu škody, keďže nesporne prišlo k vydaniu rozhodnutia, ktoré bolo následne zrušené ako nezákonné. K podmienke vzniku nezákonného rozhodnutia preto možno skonštatovať, že táto podmienka splnená bola.

50. Druhou podmienkou na úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody voči štátu je preukázanie vzniku škody a preukázanie výšky vzniknutej škody.

51. Žalobca si v konaní uplatnil pôvodne sumu vo výške 5.364,99 eur, ktorú v konaní rozšíril o sumu 13.879,08 eur, teda požadoval spolu zaplatenie sumy vo výške 19.244,07 eur.

52. Výšku škody žalobca odôvodnil tým, že z dôvodu trestného stíhania s ním musel vtedajší zamestnávateľ skončiť pracovný pomer v spoločnosti, kde pracoval ako zamestnanec bezpečnostnej služby, pretože ho nemohol ďalej zamestnávať, keďže z dôvodu trestného stíhania prestal spĺňať podmienku spoľahlivosti, ktorá je nevyhnutná pre zamestnanie v bezpečnostnej službe, v dôsledku čoho mu vznikla škoda za stratu na zárobku, ktorú si žalobca vyčíslil na sumu 3.120,- eur, a to konkrétne za mesiace október 2009 až január 2010 vo výške 780,- eur mesačne, t. j. do dňa, kedy sa žalobcovi (vzhľadom na základe zrušenia nezákonného rozhodnutia Generálnou prokuratúrou SR) podarilo opäť zamestnať (od 01.02.2010) u iného prevádzkovateľa bezpečnostných služieb. V danom období bol žalobca evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie a hľadal si prácu. To znamená, že výšku škody spočívajúcu v strate na zárobku si žalobca uplatnil za štyri mesiace vo výške 780,- eur mesačne, t. j. 780 x 4 je 3.120,- eur ako náhrada za stratu na zárobku.

53. K výške škody spočívajúcej v strate na zárobku vo výške 3.120,- eur súd uvádza, že túto považoval za preukázanú a to z nasledovných dôvodov. Z pracovnej zmluvy zo dňa 01.03.2009 vyplýva, že žalobca bol zamestnaný v spoločnosti M43 s.r.o. ako strážnik strážnej služby, náplňou jeho práce bola i ochrana osôb a majetku v stráženom objekte. Dodatkom č. 1 k Pracovnej zmluve zo dňa 01.06.2009 bola mzda žalobcu zmenená na mzdu vo výške 780,- eur mesačne. Z listu spoločnosti M43 s.r.o. zo dňa 05.03.2010 mal súd za preukázané, že zamestnávateľ spoločnosť M43 s.r.o. skončil pracovný pomer so žalobcom z dôvodu trestného stíhania, ktoré bolo voči žalobcovi vedené Okresným riaditeľstvom PZ, úradom justičnej a kriminálnej polície, pretože žalobca prestal spĺňať požiadavky podľa § 14 ods. 1 písm. d) zákona č. 473/2005 Z.z. Súd sa preto nestotožnil s argumentmi žalovanej, že podľa § 63 ods. 1 písm. d) bod 1 zákona č. 311/2001 Z.z. Zákonník práce ak žalobca prestal spĺňať predpoklady na výkon práce, je to dôvod pre výpoveď zo strany zamestnávateľa, pričom zamestnávateľ je oprávnený dať zamestnancovi výpoveď len vtedy, ak mu ponúkol inú vhodnú prácu. Ak by zamestnávateľ dal žalobcovi výpoveď, plynula by mu výpovedná doba v trvaní najmenej dva mesiace a pracovný pomer by sa skončil až uplynutím výpovednej doby, čím sa teda žalobca sám pripravil o mzdu za obdobie do uplynutia výpovednej doby, preto je jeho nárok za stratu na zárobku nedôvodný. Práve naopak, súd považoval tvrdenia žalobcu za pravdivé a preukázané, keď žalobca tvrdil, že zamestnávateľ ho ďalej zamestnávať nemohol, pretože žalobca vôbec nemohol pracovať v strážnej službe, keďže podľa § 48 ods. 1 písm. d) zákona č. 473/2005 Z.z. fyzickú ochranu alebo pátranie môže vykonávať len osoba, ktorá je spoľahlivá podľa § 14, pričom za spoľahlivú osobu podľa § 14 sa nepovažuje ten, kto je trestne stíhaný za úmyselný trestný čin. Keďže žalobcovi bolo vznesené obvinenie za trestný čin vydieranie so zbraňou, čo je úmyselný trestný čin, zamestnávateľ ho nemohol ďalej zamestnávať a to ani preradením na inú prácu, keďže išlo o strážnu službu, z tohto dôvodu pracovný pomer musel byť ukončený. V danom prípade sa pracovný pomer skončil Dohodou o skončení pracovného pomeru zo dňa 17.09.2009, keďže ako uviedol žalobca, zamestnávateľ mu vyšiel v ústrety a nedal mu výpoveď, pretože inak by si v budúcnosti ťažšie našiel prácu. O dôvode skončenia pracovného pomeru (trestné stíhanie žalobcu) však súd nemal pochybnosti a to najmä s poukazom na list zamestnávateľa M43 s.r.o. Rovnako o uplatnenej výške 3.120,- eur súd nemal pochybnosti, pretože z Dodatku č. 1 k pracovnej zmluve zo dňa 01.06.2009 jasne vyplýva, že mzda žalobcu bola vo výške 780,- eur mesačne. Obdobie, za ktoré žalobca žiadal náhradu mzdy (október 2009 až január 2010) mal súd taktiež za preukázané, pretože pracovný pomer bol skončený ku dňu 21.09.2009 a žalobca sa opätovne zamestnal až dňa 01.02.2010, čo potvrdzuje pracovná zmluva zo dňa 28.01.2010 so spoločnosťou A - Team system, a.s. V uvedenom období od 22.09.2009 do 31.01.2010 bol žalobca evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, čo potvrdzuje Rozhodnutie ÚPSVaR zo dňa 29.09.2009 č. 14954/2009. Z uvedených dôvodov súd považoval nárok žalobcu na náhradu škody za stratu na zárobku vo výške 3.120,- eur za dôvodný.

54. Žalobca si uplatnil aj škodu spočívajúcu v nemajetkovej ujme a to vo výške 2.144,99 eur, s poukazom na § 17 ods. 4, teda vo výške priemernej nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve SR za predchádzajúci rok a to za každý mesiac vedeného trestného stíhania (september 2009 a október 2009) vo výške 723,03 eur mesačne a za obdobie od 26.08.2009 (odo dňa vydania uznesenia o vznesení obvinenia) do 31.08.2009 vo výške 144,61 eur a za obdobie od 01.11.2009 do 23.11.2009 (dňa vydania uznesenia GP SR) vo výške 554,32 eur. Všetko spolu predstavuje výšku náhrady škody spočívajúcej v nemajetkovej ujme v sume 2.144,99 eur.

55. Nemajetkovú ujmu možno priznať len v prípadoch, keď intenzita zásahu nie je primerane napravitelná inými právnymi prostriedkami. Základným predpokladom pre uplatnenie nemajetkovej satisfakcie je existencia nemajetkovej ujmy, teda skutočnosť, že došlo k neoprávnenému zásahu a nemajetková ujma už vznikla ako aj preukázanie, že zásah vyvolal závažné následky v súkromnom živote poškodeného a v jeho spoločenskom uplatnení, prípadne ďalších skutočností a to predovšetkým z dôvodu ustálenia výšky takejto peňažnej náhrady. Súd môže náhradu nemajetkovej ujmy priznať iba vtedy, ak sa v konaní preukáže, že prišlo k skutočnému závažnému následku na poškodenom a tento zásah mal značnú intenzitu. Preukázanie vzniku závažných následkov zaťažuje poškodeného, v danom prípade žalobcu. On nesie dôkazné bremeno a je povinný preukázať vznik následkov, ktoré odôvodňujú priznanie nemajetkovej ujmy.

56. Súd mal v konaní preukázaný zásah do života žalobcu ako poškodeného, a to najmä stratou zamestnania, intenzívnym hľadaním si práce, keď žalobca oslovoval množstvo spoločností, avšak bezúspešne, z dôvodu straty zamestnania a tým aj príjmu sa žalobca spolu s družkou musel vysťahovať z nájmu, kde bývali a nasťahovať sa späť k rodičom, musel si požičiavať peniaze, aby užíval rodinu, v bankách sa dostal na čiernu listinu, pretože nevládal splácať úvery a jeho družka sa zo vzniknutej situácie psychicky zrútila. Je zrejme, že už len samotným vznesením obvinenia z vydierania spáchaného so zbraňou a so sexuálnym motívom dochádza k závažnému obvineniu žalobcu, kde sa musí vysporiadať so vzniknutou situáciou, s okolím, ktoré ho automaticky začína odsudzovať. Uvedené predstavuje zásadný zásah do súkromia človeka. Je nepochybné, že meno žalobcu bolo týmto očiernené a bola narušená jeho telesná a duševná integrita ako aj že bolo neporovnateľne sťažené jeho spoločenské uplatnenie. Súd preto považoval nárok žalobcu na nemajetkovú ujmu za relevantný a stotožnil sa aj s výškou škody, ktorú žalobca požadoval ako náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 2.144,99 eur, keďže túto sumu považoval súd za primeranú.

57. Treťou podmienkou pre priznanie nároku na náhradu škody je preukázanie príčinnej súvislosti medzi vytýkaným nezákonným rozhodnutím a vznikom škody. O vzťah príčinnej súvislosti ide vtedy, ak škoda vznikla následkom nezákonného rozhodnutia, teda ak nezákonné rozhodnutie a škoda sú vo vzájomnom pomere príčiny a následku a zároveň musí byť preukázané, že ak by nebolo nezákonného rozhodnutia, škoda by nevznikla. Rozhodovanie súdu je závislé na posúdení príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím a vzniknutou škodou ako jedným z rozhodujúcich predpokladov pre vznik škody. Ide o objasnenie príčin, ktoré viedli k určitému výsledku a zváženie všetkých prírodných súvislostí.

58. Súd pri posudzovaní nároku na náhradu majetkovej ujmy spočívajúcej v strate na zárobku vo výške 3.120,- eur mal príčinnú súvislosť s vytýkaným nezákonným rozhodnutím jasne preukázanú, pretože k rozviazaniu pracovného pomeru prišlo z dôvodu trestného stíhania žalobcu, konkrétne z rozhodnutia vyšetrovateľa o vznesení obvinenia ako aj z rozhodnutia prokurátora okresnej prokuratúry o zamietnutí sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia, čo potvrdzuje list zamestnávateľa M43 s.r.o. Rovnako mal súd preukázanú aj príčinnú súvislosť vzniku škody spočívajúcej v nároku na náhradu nemajetkovej ujmy, pretože uvedeným nezákonným rozhodnutím bolo žalobcovi v závažnej miere zasiahnuté do jeho života, tak osobnostného ako aj pracovného, bolo sťažené jeho spoločenské uplatnenie a bola v závažným spôsobom znížená jeho vážnosť v spoločnosti, keďže bol obvinený z vydierania so zbraňou so sexuálnym motívom. Tým bola splnená aj tretia podmienka pre priznanie nároku na náhradu škody spolu vo výške 5.264,99 eur (3.120,- eur za stratu na zárobku a 2.144,99 eur ako nemajetková ujma).

59. K trovám právneho zastúpenia, ktoré si žalobca uplatnil v súlade s 18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. vo výške 100,- eur ako trovy právneho zastúpenia v trestnom konaní, pretože 100,- eur vyplatil advokátovi L.. U. N. resp. JUDr. M. F. za zastupovanie v trestnom konaní, čo preukázal kópiou príjmového pokladničného dokladu zo dňa 15.09.2009 súd uvádza, že tieto žalobcovi nemohol priznať,

pretože z vyšetrovacieho spisu ČVS: ORP-1056/1-OVK-B1-2009, ktorý bol pripojený k súdnemu spisu, jasne vyplýva, že žalobca v trestnom konaní nebol zastúpený advokátom, v spise nie je založené žiadne plnomocenstvo na zastupovanie žalobcu a ani zo samotného príjmového pokladničného dokladu nevyplýva, že by uvedená suma 100,- eur bola zaplatená práve za zastupovanie (alebo aspoň konzultáciu) v trestnom konaní vedenom na OR PZ ČVS: ORP-1056/1-OVK-B1-2009, titulom ktorého si žalobca uplatňuje náhradu škody. Navyše žalobca v žalobe uviedol, že sumu 100,- eur za trovy právneho zastupovania zaplatil advokátovi JUDr. U. N., v konaní pred súdom uvádzal, že túto sumu zaplatil L. M. F., teda jeho vyjadrenia si navzájom odporovali a z príjmového pokladničného dokladu vôbec nie je preukázané, komu skutočne a či vôbec bola uvedená suma zaplatená, pretože na doklade nie je uvedené žiadne meno, len pod dokladom je napísané JUDr. U. N.. Keďže žalobca nepreukázal, že by v konaní bol zastúpený advokátom a z toho titulu mu v konaní vznikli trovy právneho zastúpenia, súd mu nemohol priznať požadovanú sumu 100,- eur.

60. Škodu vo výške 13.879,08 eur, ktorú si žalobca uplatnil v konaní podaním zo dňa 21.02.2014 ako rozdiel medzi príjmom, ktorý poberal v čase obvinenia a príjmom, ktorý dostal v novom zamestnaní, súd žalobcovi nepriznal a to z dôvodu, že žalobca si v Žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 27.05.2010 uplatnil sumu 5.364,99 eur a v tomto rozsahu bol aj jeho nárok prerokovaný. Podľa § 16 ods. 4 druhá veta zákona č. 514/2003 Z.z. pri uplatnení nároku na náhradu škody môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Táto druhá veta ustanovenia § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. bola doplnená s účinnosťou od 01.01.2013 zákonom č. 412/2012 Z.z., ktorým sa menil a dopĺňal zákon č. 514/2003 Z.z., pričom tento zákon neobsahoval prechodné ustanovenia. Žalobca svoj rozšírený návrh doručil súdu dňa 24.02.2014, ktorým sa domáhal rozšírenia nároku na náhradu škody o sumu 13.879,08 eur oproti rozsahu nároku, v akom ho uplatnil vo svojej žiadosti o predbežné prerokovanie, t. j. viac ako dva roky po tom, čo bola účinná právna úprava, podľa ktorej to nebolo možné. Keďže pri nároku žalobcu uplatneného v rozšírenom návrhu o sumu 13.879,08 eur nebola splnená základná zákonná podmienka spočívajúca v povinnosti predbežne prerokovať nárok na náhradu škody podľa § 16 ods. 4 druhá veta zákona č. 514/2003 Z.z., súd nárok žalobcu v uvedenej výške 13.879,08 eur zamietol.

61. S poukazom na vyššie uvedené súd nepriznal žalobcovi sumu 100,- eur uplatnenú titulom náhrady majetkovej škody v podobe trov právneho zastúpenia ako ani sumu 13.879,08 eur z dôvodu nesplnenia zákonnej podmienky uvedenej v § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. a preto žalobu v časti o zaplatenie sumy 13.979,08 eur zamietol.

62. Lehotu na plnenie (do tridsiatich dní od právoplatnosti rozsudku) súd určil v súlade s ustanovením § 232 ods. 3 veta druhá CSP, podľa ktorého súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu na plnenie. Vzhľadom k tomu, že žalovaná požiadala súd o poskytnutie dlhšej lehoty na plnenie ako lehoty troch dní od právoplatnosti rozsudku a žalobca sám navrhol, že v prípade úspechu súhlasí s poskytnutím lehoty na plnenie pre žalovanú aspoň desiatich dní od právoplatnosti rozsudku, súd považoval za účelné poskytnúť žalovanej dlhšiu lehotu na plnenie ako je lehota troch dní od právoplatnosti rozsudku. Preto súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 5.264,9 eur do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, tak, ako je uvedené v druhom výroku enunuciátu tohto rozsudku.

63. Vo zvyšnej časti, t. j. v časti o zaplatenie sumy 13.979,08 eur súd žalobu zamietol ako nedôvodnú, tak, ako je uvedené v treťom výroku enunuciátu tohto rozsudku.

64. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd vo štvrtom výroku enunuciátu rozsudku podľa § 255 ods. 1 v spojení s 262 ods. 1 CSP tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

65. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

66. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania nárok, pretože žalovaná mala vo veci väčší úspech ako žalobca (žalobca bol úspešný v časti o zaplatenie sumy 5.264,99 eur, žalovaná bola úspešná v časti o zaplatenie sumy 13.979,08 eur), preto by žalovanej podľa pomeru úspechu vo veci patril nárok na náhradu trov konania, avšak žalovaná si v konaní žiadne trovy

neuplatnila a ani jej zo spisu žiadne trovy konania nevyplývajú, preto jej súd náhradu trov konania ani nepriznal.

Poučenie:

Proti prvému výroku tohto rozsudku, ktorým súd rozhodol o zastavení časti konania, je prípustné odvolanie (§ 357 písm. a/ CSP).

Proti druhému a tretiemu výroku tohto rozsudku, ktorým súd rozhodol o veci samej, je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP).

Proti štvrtému výroku tohto rozsudku, ktorým súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania, je prípustné odvolanie (§ 357 písm. m/ CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1 CSP).

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 2 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a uvedenie spisovej značky prebiehajúceho konania /§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP/) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /odvolacie dôvody/ a čoho sa odvolateľ domáha /odvolací návrh/ (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku, ak
povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie (§
38 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/ a
o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov).